

1 OCTOBER 1925

No. 19

30e JAARGANG

DE STER

HALF-MAANDELIJKSCH TIJDSCHRIFT
VAN DE HEILIGEN DER LAATSTE DAGEN

OPGERICHT IN 1896

Ik dank U, Vader! Heere des Hemels en der aarde, dat Gij deze dingen voor de wijzen en verstandigen verborgen hebt, en hebt ze den kinderkens geopenbaard; ja, Vader, want alzoo is geweest het welbehagen voor U.
Lukas 10: 21.

HET VINDEN VAN HET BOEK VAN ABRAHAM. *)

De geheele wereld is in opschudding en het geloof in de Heilige Schriften ten zeerste geschokt, vanwege de houding, welke sommige geleerde mannen aangenomen hebben ten opzichte van de waarheid derzelve. De wetenschap aanvaardt niets dan dat wat duidelijk kan worden bewezen, en vele geleerde theologen beschouwen de geschriften van heilige mannen vanouds niet anders dan als fabels; en leeken, die tot hen opzien voor leiding, zijn gelijk aan schapen zonder herder, niet wetende wien te volgen.

Onder zulke omstandigheden behoeft men niet verwonderd te zijn dat ongeloof hand over hand toeneemt onder de volkeren, en dit tezamen met de gewoonten en vermaken der wereld, is oorzaak, dat zij al verder en verder afwijken van het woord van God en een eenvoudig leven, en zich overgeven aan allerlei buitensporigheden, welke het ware geluk van het menschelijk geslacht verwoesten.

De IIIde Psalm, vers 10, luidt: „De vreeze des Heeren is het beginsel der wijsheid”, wat ik inderdaad geloof waar te zijn. Het is juist het ontbreken van die vreeze in den tegenwoordigen tijd, dat oorzaak is geworden dat velen zichzelf een wet zijn en doen zooals het hun behaagt, waarbij zij hun geloof doen schipbreuk lijden en ongeluk en verdriet hun deel worden. De Heere weet het eind van den beginne en het was Zijn plan om van tijd tot tijd Zijn woord als een baken voor de wereld te doen voortkomen, opdat het

*) Deze redevoering werd uitgesproken door bisschop T. A. Clawson op 23 Aug. 1925, voor een radio-gehoor te Salt Lake City.

wankelend geloof der menschen versterkt zoude worden en de ongeloofige tot een kennis der waarheid komen. Daarom is het nu de geschiktste tijd om de aandacht der wereld te vestigen op een machtige getuigenis, welke de Heere meer dan drieduizend jaren geleden bereidde, om voort te komen wanneer het meest van noode, om de waarheid der Heilige Schriften te bevestigen en den mensch terug te brengen tot de ware kennis en den dienst van God.

In het verafgelegen land Chaldee, in de stad Ur, woonde een man, Terach genaamd, die een rechtstreeksche nakomeling was van Sem en tot het tiende geslacht van Noach behoorde. In het jaar 1996 v. Chr. werd dezen man een zoon geboren, die bestemd was om een groot man te worden en die bijzonder gezegend werd door God. Zijn naam was Abram, later bekend als Abraham, en hij bleef bij zijn vader tot hij ongeveer zeventig jaar oud was, waarna hij zijn geboorteland verliet en naar Palestina vertrok, toenmaals bewoond door de Kanaänieten. Alhoewel Abraham's vader zich gekeerd had tot het dienen van afgoden en door de leeringen van de Egyptische priesters verleid was geworden, was toch Abraham getrouw gebleven aan de leeringen zijner jeugd en aan de kennis van den waren en levenden God, weigerende de verderfelijke practijken van afgodendienst na te volgen. Dit verbitterde de Egyptische priesters zóódanig, dat zij hem van het leven wilden berooven, — hun handen aan hem sloegen en zeer zeker hun boos oogmerk ten uitvoer gebracht zouden hebben, ware het niet dat de Heere Abraham's gebed verhoord en hem uit hun handen bevrijd had.

Gehoorzaam aan de roepstem.

De Heere gebod hem nu om naar een land te gaan, dat Hij hem zou aanwijzen en dat een verkoren land voor hem zou zijn. Hij was gehoorzaam aan het gebod des Heeren, en hij en zijn vrouw Sarai, later Sara genoemd, zijn neef Lot en diens vrouw, verlieten de stad Ur en reisden naar de stad Haran, waar zij eenigen tijd vertoefden. Daar er een groote hongersnood in Haran heerschte, reisden zij naar Palestina, dat er zeer aantrekkelijk en aangenaam uitzag. De Heere nu gebod hem het land door te trekken van het Oosten naar het Westen en van het Noorden naar het Zuiden en beloofde hem dat dit verkoren land hem tot een eeuwige bezitting zou zijn, hem en al zijn geslachten na hem. Eveneens zegende de Heere hem, dat zijn zaad zoo talrijk zou zijn als de sterren des hemels, of als het zand aan den zeeoever en dat door zijn zaad alle volkeren der aarde gezegend zouden worden.

De hongersnood werd steeds grooter in Palestina en Abraham en Lot met hun gezinnen trokken naar het Zuiden en kwamen dicht bij de grenzen van Egypte. Hier was het dat de Heere met

Abraham sprak door middel van de Urim en Thummim en hem de hemelsche lichamen openbaarde, en eveneens de orden en wetten, waardoor zij geregeerd worden. Deze en andere groote waarheden aangaande de werken Gods op aarde, werd Abraham geboden te onderrichten aan de Egyptenaren, zoodat zij geen verontschuldiging zouden hebben omtrent de ware kennis en dienst van God. Dit is ongetwijfeld de oorzaak geweest, waardoor de Egyptenaren zoo'n groote kennis verkregen in de wetenschap der sterrekunde en eveneens de reden waarom Abraham met eigen hand een verslag schreef over de organisatie der aarde, vier- of vijfhonderd jaar vroeger dan dat in Genesis, gegeven door Mozes.

Het zal hier mijn doel zijn een andere getuige in te leiden, die de getuigenis van Mozes bevestigt in zijn beschrijving van de schepping der aarde, als vervat in het boek Genesis, en welke getuige voor meer dan 3000 jaren verborgen is gebleven om voort te komen in een tijd, wanneer de wereld behoefte zou hebben aan bevestiging van de waarheden der Schriften, vanwege de aanvallen erop gedaan door de geleerden der wereld. Het lezen van Abraham's getuigenis, dat een persoonlijke levensbeschrijving is, kan gevonden worden in de „Paarl van Groote Waarde”, één van de standaardwerken van de Kerk van Jezus Christus van de Heiligen der Laatste Dagen, dat groote en heerlijke waarheden openbaart, welke voor honderden en honderden van jaren door de wereld niet begrepen zijn geworden.

In latere dagen.

Mijn verhaal brengt ons nu terug naar het begin der vorige eeuw, toen God opnieuw van den hemel sprak en voorbereidingen maakte om wederom een ware kennis te herstellen hoe Hem te dienen in geest en waarheid, en mannen roepende om profeten voor het volk te zijn. De Heere werkt op Zijn wijze om die dingen tot stand te brengen, die de zaligheid Zijner kinderen kan bevorderen, 't zij door de medewerking van mannen, die gekozen zijn om Zijn geïnspireerde profeten te zijn, of door menschen, die geïnspireerd zijn om die dingen te doen, die zullen medehelpen om de waarheid in de harten van de kinderen der menschen te vestigen. Daarom was het dat in het jaar 1820 God de Vader en Zijn Zoon Jezus Christus aan Joseph Smith Jr. verschenen en hem het werk openbaarde, dat op het punt was om voort te komen onder de kinderen der menschen.

Gedurende een tijdperk van zeven jaren ontving de jonge profeet inlichtingen door de bediening van een engel, om hem voor te bereiden voor het groote werk, dat hem te doen stond. In het jaar 1827 werden hem de verslagen der Nephieten ter hand gesteld en in 1829 waren zij door de gave en macht van God vertaald en werden uitgegeven.

De Kerk van Jezus Christus van de Heiligen der Laatste

Dagen werd opgericht den 6den April 1830 en daarmee was het fundament gelegd voor een Kerk, welke zou blijken de levensader te zijn voor het bestendigen van 's menschen geloof en om hem nader te brengen tot God. In 1831 verplaatste de Kerk haar hoofdkwartier naar Kirtland, Ohio, waar zij sterk werd en in ledental toenam, ontwikkelende naarmate de jonge organisatie in staat was den wil van God te verstaan, zooals die van tijd tot tijd geopenbaard werd, regel op regel en voorschrift op voorschrift.

Ons nu naar Europa keerende, zullen wij zien hoe de Heere inwerkte op een man van de wereld, die groot belang stelde in wetenschappelijke onderzoekingen en geleerdheid, en, daar hij voldoende middelen bezat, was hij in staat om zijn verlangen te bevredigen, daar hij door zijn verrichtingen de eer der menschen zocht te verkrijgen.

In het jaar 1828 verkreeg een beroemd Fransch reiziger, Antonio Sobolo genaamd, onder bescherming van ridder Drovitti, van den onderkoning van Egypte, Mehermit Ali, verlof om zulke onderzoekingen en studies in dat land te maken, als met zijn verlangen overeenkwamen. Daar de begraafplaatsen, nabij de oude stad Thebe, de beste resultaten schenen te zullen opleveren, verkoos hij deze voor zijn onderzoekingen en nam hij 433 Turksche of Egyptische soldaten in dienst voor de som van 6 cents per diem per man en begon zijn uitgravingen op 5 Februari 1831.

In de Catacomben.

Na vier maanden en twee dagen ijverig werken, werd een van de oude catacomben ontdekt en zij traden er binnen op 7 Juni 1831. Deze catacombe moet er een geweest zijn van belangrijke afmetingen, want zij kwamen door een smalle gang in een groote ruimte, bevattende verscheidene honderden mummies, welke gebalsemd waren volgens een eerste, tweede en derde klasse. Die van de eerste klas waren in nissen in den muur geplaatst, terwijl die van de tweede en derde klas op planken en op den grond stonden.

Toen de lucht van buiten af deze ruimte binnendrong, vielen de mummies van de tweede en derde klas uiteen, als gevolg van de minder goede balseming en er bleven er maar elf van de eerste klas over, die voldoende gepreserveerd waren, om tegen verplaatsing bestand te zijn. Begrijpende de groote waarde van deze mummies voor zijn vaderland en het werkelijke belang van de studie van de oude Egyptenaren, in aanmerking genomen het weinige, dat daar toenmaals van bekend was, deed mr. Sobolo besluiten de mummies zorgvuldig te verpakken en ze naar zijn geboorteland te verzenden. Dit vereischte eenigen tijd en het was in het jaar 1832, dat zij in Alexandrië aan boord van een schip geladen werden met bestemming naar Frankrijk.

Gedurende den tijd, dat mr. Sobolo voorbereidingen maakte

voor de verscheping van zijn goederen, werd hij aangevallen door de vreeselijke Egyptische koorts, welke gedurende de reis een zeer kwaadaardig karakter aannam. De kapitein, het gevaar beseffende dat dreigde van zulk een ziekte en bezorgd zijnde voor het leven van zijn passagier, liep de haven van Triëst binnen, waar mr. Sobolo in ziekenhuis kon worden opgenomen en verpleegd. Na tien dagen van stijgende temperatuur en gevoelende dat hij steeds zwakker en zwakker werd, maakte mr. Sobolo een testament, waarbij hij zijn gansche collectie mummies, welke van zoo groote waarde waren, aan zijn neef Michiel H. Chandler toekende; korten tijd hierna blies hij den laatsten adem uit. Daar mr. Chandler in Dublin, Ierland, woonde, werden de mummies nu naar die plaats gezonden, doch de geadresseerde, een verlangen hebbende om naar Amerika te gaan, had intusschen zijn geboorteland verlaten en was naar de Vereenigde Staten geëmigreerd, waar hij zich in de stad Philadelphia gevestigd had.

Vrienden van mr. Chandler verscheepten de mummies weer van Dublin naar New-York, waar zij in den winter van 1832 of het voorjaar van 1833 het kantoor voor in- en uitgaande rechten bereikten. En zoo was deze waardevolle collectie Frankrijk ontgaan, waar zij misschien in een of ander museum geplaatst geworden zouden zijn, om door een nieuwsgierig publiek als een merkwaardigheid van het rijk der dooden bezichtigd te worden, terwijl zij nu het middel was om sommige groote waarheden aan de wereld bekend te maken, waarheden, welke God verlangde dat Zijn kinderen zouden leeren kennen.

Egyptische Papyrus.

Nadat mr. Chandler van de aankomst der mummies in New-York was in kennis gesteld, meldde hij zich aan, betaalde de invoerrechten en nam bezit van zijn eigendom. Bekend zijnde met de gewoonte der Oostersche landen, in het begraven hunner dooden, waarbij veelal hun juweelen, waardevolle steenen en schatten met hen werden ter aarde besteld, hoopte mr. Chandler dat met deze mummies sommige schatten van groote waarde zouden ontdekt worden. Hij was dan ook zeer nieuwsgierig te weten wat deze kisten bevatten en begon ze onmiddellijk te openen, terwijl zij nog op meergenoemd kantoor waren.

Eén voor één werden zij geopend, doch slechts enkele brokstukken van Egyptische papyrus, waarop sommige sterrekundige berekeningen, werden gevonden, — vreemde letterteekens en cijfers — werden ontdekt. In twee der kisten echter lagen, dwars over de gevouwen armen der mummies, twee zorgvuldig in linnen verpakte rollen, welke met een laag pek besmeerd waren om den inhoud ervan voor den invloed van damp en lucht te vrijwaren en dit klaarblijkelijk vanwege hun groote waarde. Voor hem hadden zij echter in 't geheel geen beteekenis, omdat zij eenvoudig

maar rollen papyrus waren, waarop in vreemde letters, hiërogllyphen en teekens geschreven was met zwarte en roode inkt of verf. Hij was ten zeerste teleurgesteld toen hij geen schatten vond die van meer waarde waren dan deze.

Terwijl hij deze dingen overdacht en de vreemde letterteekens op de rollen bestudeerde, stapte een vreemdeling naar voren, die zeide dat er niemand daar tegenwoordig was, die de vreemde geschriften kon lezen of vertalen. Tevens zeide hij, dat een jonge man, Joseph Smith Jr. genaamd en wonende in het westelijk gedeelte van den staat, een gave of macht bezat, waardoor hij soortgelijke geschriften kon vertalen. Toentertijd wist mr. Chandler niet, dat Joseph Smith de Nephietische verslagen of het Boek van Mormon had vertaald, en nog veel minder kende hij hem.

Na met zijn mummies in Philadelphia teruggekeerd te zijn, besloot mr. Chandler lezingen te gaan houden in verschillende gedeelten van het land, daarbij de overblijfselen van de oude Egyptische beschaving, van duizenden jaren herwaarts, tentoonstellende. Als hij zoo van stad tot stad reisde, bracht hij sommige van de stukken papyrus tot de geleerden, opdat zij hen zouden vertalen, waardoor hij zijn lezingen meer interessant zou kunnen maken. Ter behoorlijker tijd bereikte hij Ohio en in 1835 hield hij een lezing en tentoonstelling voor de bewoners van Kirtland, die zeer belangstellend waren. Mr. Chandler, zich herinnerende wat de vreemdeling in het kantoor in New-York had gezegd omtrent een zekeren Joseph Smith Jr., die een macht of gave bezat, waarbij hij soortgelijke letterteekenen kon vertalen, bracht hem eenige van de stukken papyrus, om er een vertaling van te maken. Toen Joseph Smith dit gedaan had, was mr. Chandler er zóó mee ingenomen, dat hij hem een certificaat gaf, waarin hij verklaarde dat deze vertaling beter was dan die, door andere geleerde mannen gedaan. De Heiligen in Kirtland stelden zóóveel belang in wat zij gehoord hadden en in de vertaling van Joseph Smith Jr., dat een zeker aantal onder hen overeenkwam de mummies en manuscripten van mr. Chandler te koopen, wat zij ook deden, en zoo kwamen in het bezit van de Heiligen deze overblijfselen van een eeuwenoude en uitgestorven beschaving en met hen een getuige en een getuigenis, welke de oorzaak is geworden van groote verheuging onder de oprechten van hart in de gansche wereld.

Geschriften van Abraham en Joseph.

Later werd een comité benoemd, bestaande uit Joseph Smith, de Profeet, en anderen, die dadelijk begonnen de twee rollen te onderzoeken en groot was hun vreugde toen zij ontdekten dat één ervan de geschriften van Abraham bevatte, met eigen hand geschreven toen hij in Egypte was, en de andere de geschriften van Jozef, die verkocht en weggevoerd werd naar Egypte. De vroegere bezitters van deze geschriften moeten hen wel hoog

gewaardeerd hebben omreden de groote waarheden, welke zij bevatten en ongetwijfeld hebben zij hen in hun families bewaard voor het welzijn hunner kinderen, die sommige dingen omtrent den God des hemels ervan konden leeren. Onder de inspiratie des Heeren werden deze rollen perkament met de mummies begraven, zoodat zij voor verwoesting bewaard zouden blijven, om in den juisten tijd des Heeren voort te komen als een getuige voor het gansche menschdom.

In de opmerkelijke gebeurtenis, hier beschreven, kan duidelijk inspiratie des Heeren gezien worden, welke mr. Sobolo naar het Aziatische vasteland leidde om de verborgen rollen te vinden en Joseph Smith, op het Amerikaansche vasteland om hen te vertalen, aldus aan de wereld een nieuwe getuige gevende, om de waarheid van het Woord des Heeren, in de Heilige Schriften vervat, te bevestigen. Het is een getuigenis, die zuiver, heilzaam en sterk is en er op berekend om de hope der zaligheid in de kinderen der menschen te doen herleven.

Hoe deze geschriften voor het eerst verschenen in de door de Kerk uitgegeven „The Messenger and Advocate”, in Missouri December 1835, en onderteekend door Oliver Cowdery, alsmede de inhoud van een der rollen, kan gevonden worden in de „Times and Seasons”, uitgegeven in 1842 in Nauvoo, onder den titel: „Het Boek van Abraham”. En zoo werden sommige groote en belangrijke waarheden aan de wereld gegeven, welke onze Hemelsche Vader 3000 jaren geleden aan Abraham gebod om ze te prediken aan de Egyptenaren vanouds en welke nu weer geopenbaard zijn in onzen tijd en aan ons geslacht.

Zending vervuld.

De zending van deze mummies is ten volle vervuld geworden, want door hen kwam aan 't licht wat God verlangde dat de wereld zou kennen, namelijk de groote zaligmakende kracht van het Evangelie van den Heere Jezus Christus.

Wat er geworden is van de mummies en de papyrus, is een vraag, welke door vele menschen menigmaal is gesteld geworden. Na de uitgave van het Boek van Abraham, werden de mummies in 't bezit gelaten van Lucy Smith, de moeder van den profeet Joseph, en werden door haar getoond aan allen, die hen wenschten te bezichtigen. William Smith, haar zoon, verzocht haar, na den marteldood van Joseph en Hyrum, de mummies aan hem te laten, en hij, een minder nauwgezet persoon, verkocht ze met de papyrus aan een museum in St. Louis. Later werden zij weer aan het Wood's Museum in Chicago verkocht, waar zij onder andere merkwaardigheden werden tentoongesteld. Gedurende den grooten brand van 1875 werd ook het Wood's Museum een prooi der vlammen en met het gebouw werden alle kostbaarheden, waaronder ook de mummies en de papyrus, verwoest. Aldus werd

de papyrus vernietigd, doch de inhoud ervan was vertaald en in druk verschenen en staat heden ten dage als een nieuwe getuige van de waarachtigheid van de Joodsche Schriften.

(Vertaald door J. J. v. L.)

De Kerk gereed een nieuwe Zending te openen in Zuid-Amerika.

Ouderling Melvin J. Ballard van den Raad der Twaalf Apostelen, is aangesteld door het Eerste Presidentschap, om een nieuwe zending der Kerk te openen in Zuid-Amerika. Hij zal samengaan met ouderlingen Rulon S. Wells en Rey L. Pratt van den Eersten Raad der Zeventigers, en zullen kort na de algemeene October-Conferentie naar hun arbeidsveld vertrekken.

De bekendmaking van deze aanstelling werd op Vrijdag door President Heber J. Grant gemaakt, die zeide dat er reeds langen tijd sprake van is geweest om een zending in dat land te vestigen. In 't bijzonder is de noodzakelijkheid merkzaam geweest vanwege de aanwezigheid van een aantal Heiligen der Laatste Dagen in Buenos-Aires, in de Argentijnsche republiek, die gaarne zagen dat een organisatie, zooals deze, ten uitvoer gebracht zou worden. Slechts een korten tijd geleden heeft de Kerk fondsen aan deze leden verstrekt om een kerk te bouwen, en men gelooft dat deze kolonie de kern van een voorspoedige vertakking zal worden. Ouderling Wells, die ouderling Ballard zal vergezellen, heeft goede kennis van de Duitsche taal, die zeer veel in dat gedeelte gesproken wordt, terwijl ouderling Pratt als president der Mexicaansche zending in staat zal zijn zijn kennis van de Spaansche taal ten goede te gebruiken. Deze drie gaan terdege uitgerust om een voorspoedige zending in dat land te vestigen.

Dit zal ouderling Ballard's vierde zending voor de Kerk zijn. Zijn eerste was in 1896, toen hij, met ouderling Brigham H. Roberts en George D. Pyper gedurende een periode van twee-en-een-half jaar, de Vereenigde Staten van Amerika doorreisde. De Zending hield op door zijn aanstelling als president der Zuid-Illinois-Conferentie van de Zending der Noordelijke staten. Daarna vergezelde ouderling Ballard ouderling Joseph W. Mc. Murrin in het Westen van Idaho, waar zij vertakkingen der Kerk in de Boise-Vallei vestigen, welke naderhand als de Boise-Ring georganiseerd werden. Zijn derde zending was in 1909, toen hij geroepen werd om over de Noordwestelijke staten te presideeren, met hun hoofdkwartier te Portland. Hier vertoefde hij voor een tijdperk van tien jaar, alwaar hij een zeer doeltreffend werk verrichtte. Zes jaar geleden werd hij in den Raad der Twaalven geroepen.

Ouderlingen Wells en Pratt zijn ook reeds langen tijd in het zendingswerk verbonden en staan bekend als stoere verdedigers van het geloof met een volkomen kennis van Evangelie-beginselen.

(Deseret News van 4 September 1925.)

DE STER NEDERLANDSCH ORGAAN VAN DE HEILIGEN DER LAATSTE DAGEN

REDACTIE: CHAS. S. HYDE — ASSISTENT: A. SIEVERTS

TOEN DUISTERNIS DE AARDE BEDEKTE.

De lange nacht van den afval.

Als een feit nemen wij aan, zooals algemeen onder het Christendom gedaan wordt, dat de Kerk van Jezus Christus onder persoonlijke leiding onzes Heeren gevestigd werd en dat sinds den aanvang van het tijdperk der apostolische bediening de Kerk gezegend werd met een rasse toeneming en wonderbare ontwikkeling. Een vraag van zeer groot belang komt in ons op: Heeft de Kerk van Jezus Christus een georganiseerd bestaan gehandhaafd vanaf den apostolischen tijd tot op heden?

Wij beweren dat de Kerk na het apostolisch tijdperk in een toestand van afval verviel, waardoor een opvolging in het Heilig Priesterschap verbroken werd; en dat de Kerk als een aardsche organisatie, die onder de Goddelijke leiding werkte en de autoriteit had om in de geestelijke verordeningen dienst te doen, opviel onder den mensch te bestaan.

Wij bevestigen dat deze groote afval, waardoor de geheele wereld in een geestelijke duisternis gehuld werd, door den Zaligmaker Zelve voorspeld was, terwijl Hij als Mensch onder de menschen woonde, en door Zijn profeten, die zoowel vóór en na het tijdperk van Zijn leven in deze sterfelijkheid geleefd hebben.

De apostolische bediening werd voortgezet in de Primitieve Kerk tot ongeveer zestig jaar na den dood van Christus, of bijna tot het einde der eerste eeuw van het Christelijk tijdperk. Een geruimen tijd daarna bestond de Kerk als een vereenigd lichaam, geleid door mannen, die op behoorlijke wijze bekleed waren door de ordinatie in het Heilig Priesterschap, doch, zelfs gedurende den levenstijd van sommige Apostelen, was het zuudeesem van afval en ontbinding reeds werkend geweest. Inderdaad, het Evangeliezaad was ternauwernood gezaaid, toen de vijand van alle gerechtigheid vol ijver onkruid in het veld begon te zaaien; en zoo gelijkelijk groeiden zij tezamen, dat een krachtige poging om het onkruid uit te roeien, het graan in gevaar gebracht zou hebben. De bewijzen van een geestelijken achteruitgang werden met angst door de Apostelen opgemerkt, die de vervulling der afwijking van vroegere profetie niet alleen erkenden, maar ook hun eigen geïnspireerde getuigenis er bij voegden, dat zelfs een grootere wegwijning boven 't hoofd hing.

De afval nam met rasse schreden toe tengevolge van een samenwerking van vanéén gescheurde krachten binnen en buiten de Kerk. De vreeselijke vervolging, waaraan de eerste Christenen waren blootgesteld, dreef velen van hen tot het verloochenen hunner getrouwheid aan het Christendom, en veroorzaakten zoodoende een wijdverspreiden afval van de Kerk. Maar de besmettelijke invloed van het kwaad, dat zich binnen het lichaam verspreidde, was nog meer verdelgend en de gevolgen openbaarden zich hoofdzakelijk in de volgende gebeurtenissen:

1. De verbastering der eenvoudige beginselen van het Evangelie van Christus door vermenging met de zoogenaamde filosofische stelsels der tijden.

2. Ongeautoriseerde bijvoegsels tot de plechtigheden der Kerk, en de invoering van de meest ingrijpende veranderingen in noodzakelijke verordeningen.

3. Ongeautoriseerde veranderingen in Kerk-organisatie en bestuur.

Het gevolg van ontaarding op deze wijze teweeggebracht, veroorzaakte een werkelijken afval van de geheele Kerk.

De afval voorspeld.

Jesaja aanschouwde in een visioen de toestanden van het menschdom gedurende de duisternis van den geestelijken nacht; en hij beschreef dat de aarde kwijnende zou zijn in verlatenheid: „Want het land is bevekt vanwege zijne inwoners; want zij overtreden de wetten, zij veranderen de inzettingen, zij vernietigen het eeuwig verbond.” (Jesaja 24: 1-6.)

Dat de algemeene overtreding iets meer dan een schending van Mozaïsche wetten in zich sloot, is bewezen uit het feit, dat nergens in de Schriften de Wet van Mozes een „eeuwig Verbond” wordt genoemd, maar integendeel het verbond van het Evangelie duidelijk wordt onderscheiden van de Wet.

De profeet Amos voorzag den tijd van hongersnood en dorst, den dag van vergeefs zoeken naar het Woord van God. „Ziet, de dagen komen, spreekt de Heere Heere, dat Ik eenen honger in het land zal zenden; niet eenen honger naar brood, noch dorst naar water, maar om te hooren de woorden des Heeren: En zij zullen zwerven van zee tot zee, en van het Noorden tot het Oosten; zij zullen omloopen om het Woord des Heeren te zoeken, maar zullen het niet vinden.” (Amos 8: 11-12.)

Christus waarschuwde de discipelen nadrukkelijk tegen de dreigende afwijking van het geloof: „Ziet toe, dat niemand u verleide”, zeide de Heere. „Want velen zullen komen onder Mijnen naam, zeggende: „Ik ben de Christus, en zij zullen velen verleiden.” (Matth. 24: 4-5.) En verder: „Alsdan, zoo iemand tot ulieden zal zeggen: Ziet, hier is de Christus, of daar, geloof het

niet; Want er zullen valsche Christussen en valsche profeten opstaan, en zullen groote teekenen en wonderen doen, alzoo dat zij (indien het mogelijk ware) ook de uitverkorenen zouden verleiden." (Verzen 23-26.)

De Apostelen gaven een waarschuwend getuigenis van dezelfde vreeselijke zekerheid. Paulus vermaant de ouderlingen te Efeze om op hun hoede te zijn tegen de wolven die hunne kudde zouden binnendringen en tegen valsche leeraars „sprekende verkeerde dingen, om de discipelen af te trekken achter zich." (Zie Handelingen 20:28-30.) Dezelfde Apostel schreef aldus aan Timotheüs: „Doch de Geest zegt duidelijk, dat in de laatste tijden sommigen zullen afvallen van het geloof, zich begevende tot verleidende geesten, en leeringen der duivelen. Door geveinsdheid der leugensprekers, hebbende hun eigen geweten als met een brandijzer toegeschroeid. (1 Timotheüs 4: 1, 2; zie ook 2 Tim. 4: 1-4 en 2 Thesalonicensen 2: 3, 4.)

Petrus profeteerde in zulke duidelijke woorden, dat we allen de ketterijen kunnen begrijpen, die als leerstellingen gepredikt zouden worden: „En er zijn ook valsche profeten onder het volk geweest, gelijk ook onder u valsche leeraars zijn zullen, die verderfelijke ketterijen bedektelijk invoeren zullen, ook den Heere, die hen gekocht heeft, verloochenende, en een haastig verderf over zichzelf brengende; En velen zullen hun verderfennissen navolgen, door welke de weg der waarheid zal gelasterd worden." (2 Petrus 2: 1, 2.)

Johannes voorspelde uitdrukkelijk de herstelling van het Evangelie in zijn openbaringen. (Openb. 14:6, 7); en zulk een herstelling zou onmogelijk zijn, indien het Evangelie van de aarde genomen was. De Schriften uit het Boek van Mormon voorspellen zeer duidelijk de groote afwijking en de daarna volgende herstelling van het Evangelie van Christus. (Zie 1 Nephi 13:5-9; 3 Nephi 16:7.)

De afval bevestigd.

De afvallige toestand van het Christendom is erkend en bevestigd geworden door hooge geestelijke autoriteiten. Laat een enkele aanhaling voldoende zijn. De Kerk van Engeland maakt aldus het feit bekend van de ontarding, zooals het naar voren is gebracht in haar „Leerrede tegen het Gevaar van Afgoderij", dat ongeveer in het midden der zestiende eeuw uitgegeven werd en tot op heden als een officiële bekendmaking gebruikt wordt:

„Zoodat de leeken en geestelijken, geleerden en ongeleerden, van alle leeftijden, sekten, rangen en standen van mannen, vrouwen en kinderen, van het geheele Christendom — een vreeselijk en allerverschrikkelijkst iets om aan te denken — zijn verzonken in de afschuwelijke afgoderij; of alle andere boosheden, die het meest

door God verafschuwd zijn, en zeer verdoemelijk zijn voor den mensch; en dat plaats vond gedurende den tijd van achthonderd jaar en meer."

Door de openbaring van Joseph Smith den Profet, bevestigde de Heere de voorspellingen van Zijn dienstknechten vanouds met betrekking tot den afval van het menschdom: „Want zij zijn van Mijne verordeningen afgedwaald, en hebben Mijn eeuwig verbond verbroken. Zij zoeken den Heere niet om Zijne rechtvaardigheid te vestigen, doch elk mensch gaat zijn eigen weg, en naar het beeld van zijnen eigen God, wiens beeld in de gelijkenis der wereld is, en wiens zelfstandigheid dat van een afgod is, welke veroudert en in Babylon vergaan zal, zelfs Babylon de groote, dat vallen zal.” (Leer en Verbonden 1: 15, 16.)

De algemeene afval is gevolgd door de herstelling van het Evangelie, van welks gezegende waarheden de Kerk van Jezus Christus van de Heiligen der Laatste Dagen aan de wereld getuigen.

HET WARE MORMONISME.

Leer, Leven en Lotgevallen der Laterdaagsche Heiligen.

Door FRANK I. KOOYMAN.

Geschreven voor „Eenheid”, Weekblad voor Maatschappelijke en Geestelijke Stroomingen, Redactie J. Eigenhuis, Den Haag, die het onderwerp inleidde met een artikel over het Boek van Mormon: „Het Jongste Heilige Boek”.

(Vervolg.)

President James H. Fairchild heeft er dit van te zeggen:

„De theorie van het ontstaan van het Boek van Mormon uit het traditioneele handschrift van Salomon Spaulding, zal waarschijnlijk opgegeven moeten worden. Het handschrift is zonder twijfel nu in het bezit van mr. L. L. Rice, van Honoloe, Hawaïiaansche Eilanden, vroeger een anti-slavernij-redacteur in Ohio, en jarenlang staatsdrukker te Columbus. Tijdens een onlangs aan Honoloe gebracht bezoek, zei ik zoo tegen mr. Rice, dat hij misschien enkele waardevolle anti-slavernij-documenten in zijn bezit had, die hij wellicht zou willen schenken aan de alreeds rijke collectie van de Oberlin College Bibliotheek. Hierop ingaande, begon mr. Rice in zijn oude pamfletten en papieren te snuffelen en kreeg na lang zoeken een oud, vergaan en verkleurd handschrift in handen, van ongeveer 175 bladzijden, klein kwarto, een zoogenaamde geschiedenis van de emigraties en vechterijen van de oude Indianenstammen, die het territorium bewoonden, dat nu behoort tot de staten New-York, Ohio en Kentucky. Op het laatste blad van het handschrift is een certificaat en handtekening, gevende de namen

van verscheidene den onderteekenaar bekende personen, die hem verzekerden dat, naar hun persoonlijk weten, het handschrift het geschrift van Salomon Spaulding was. Mr Rice herinnert zich niet hoe of wanneer dit handschrift in zijn bezit kwam. Het was in grof papier gewikkeld, waarop in mr. Rice's handschrift geschreven stond: „A Manuscript Story”..... Er schijnt geen twijfel te bestaan, dat dit het langverloren verhaal is. Mr. Rice, ikzelf en anderen hebben het met het Boek van Mormon vergeleken en konden geen overeenkomst tusschen de twee werken ontdekken, noch in het algemeen, noch in bijzonderheden. Ze schijnen noch een naam, noch een voorval gemeen te hebben,” („Bibliotheca Sacra”. Jan. 1885.)

En dat manuscript zou Sidney Rigdon, een der ijverige aanhangers van Joseph Smith, aan dezen ter hand gesteld hebben — Sidney Rigdon, die het Boek van Mormon voor het eerst zag, toen Parley P. Pratt hem een gedrukt exemplaar toonde!

Laat ik u nog even laten lezen wat John W. Rigdon, een zoon van Sidney, hierover te zeggen heeft in zijn „Life of Sidney Rigdon”. John W., moet men weten, bezocht Utah in 1863 met het oogmerk het Mormonisme te bestudeeren. Hij kreeg geen gunstigen indruk en kwam o.a. tot de conclusie, dat het Boek van Mormon bedrog was. Dientengevolge nam hij zich voor, als hij weer thuis kwam (zijn vader, die zich aan de Kerk onttrokken had, woonde in den staat New-York) het naadje van de kous te weten te komen omtrent zijn vaders beweerd deel hebben in de wordingsgeschiedenis van het Boek van Mormon. Hij schrijft:

„U wordt ervan beschuldigd dat boek geschreven en aan Joseph Smith gegeven te hebben om het wereldkundig te maken. Ge hebt mij altijd één verhaal gedaan..... Is het waar? Zoo ja, a l l r i g h t, zoo niet, dan zijt ge 't aan mij en aan uw familie verschuldigd het te zeggen. Ge zijt een oud man en zult spoedig sterven, en ik wensch te weten of Joseph Smith, toen ge zoo intiem met hem waart, veertien jaren lang, niet iets heeft gezegd dat u aanleiding gegeven heeft om te gelooven dat hij het boek op een andere manier verkregen had dan hij u verteld had.

„Mijn vader keek mij een oogenblik aan, bracht zijn hand boven zijn hoofd en zeide langzaam, terwijl er tranen in zijn oogen blonken: „Mijn zoon, ik kan voor den hoogen hemel zweren, dat wat ik je over den oorsprong van dat boek verteld heb, waar is. Je moeder en zuster, mrs. Athalia Robinson, waren aanwezig toen dat boek mij ter hand gesteld werd te Mentor, Ohio, en al wat ik ooit omtrent dat boek wist, was wat Parley P. Pratt, Oliver Cowdery, Joseph Smith en de getuigen mij verteld hadden; en toen Joseph Smith en ik boezemvrienden waren, heeft hij mij nooit iets anders dan dat ééne verhaal gedaan..... en ik heb jou, noch iemand anders, nooit iets anders verteld dan dat ééne verhaal, en dat herhaal ik je.” Ik geloofde hem en geloof nog dat hij mij de

waarheid vertelde." (Aanhaling in Nelson's „Mormon Point of View", p. 84-185.)

„Wij gelooven ook in het Boek van Mormon als het Woord Gods" — niet in de plaats van, maar naast den Bijbel. De Laterdaagsche heiligen gelooven, dat het de geschiedenis is van de „andere schapen", waarop de Zaligmaker der wereld doelde toen Hij zeide:

„Nog andere schapen heb ik, die niet uit deze kooi zijn. Ook die moet ik leiden; zij zullen mijn stem hooren, en het zal zijn: één kudde, één herder". (Joh. 10:16.)

Het Boek van Mormon, dat zoo hevig bestreden is als zijnde anti-Bijbelsch en anti-Christelijk, bevat deze woorden:

„Wanneer gij deze dingen zult ontvangen, zou ik u willen aanmanen, dat gij God, den eeuwigen Vader, in den naam van Christus zoudt vragen of deze dingen niet waarachtig zijn; en indien gij met een oprecht hart vraagt, met een oprecht voornemen, en geloof hebt in Christus, zal hij de waarheid ervan aan u bekend maken door de macht des Heiligen Geestes." (Moroni 10:4.)

Deze toets is open voor allen. En of men dien aandurft of niet, in elk geval vragen de Mormonen — waar de leeringen van het Boek van Mormon niet strijden met den Bijbel of de gezonde rede — voor dit werk eerbiedige aandacht.

9. *Geloof in voortdurende openbaring.*

De Laterdaagsche Kerk getuigt van openbaringen, engelenbezoek en profetie in onzen tijd. Haar leden gelooven dat de Kerk van Christus recht heeft op voortdurende en gestadige geestelijke voorlichting, „want de getuigenis van Jezus Christus is de geest der profetie" (Openb. 19:10). De hemelen zijn vol van kennis, die te bestemder tijd geopenbaard zal worden. Met eerbiedig geloof zoowel in de Schriften der Oude Wereld — het Bijbelboek — als in die der Nieuwe — het Boek van Mormon en hedendaagsche Godsspraken — zien de Laterdaagsche heiligen vol vertrouwen uit naar nog grootere openbaringen in de toekomst.

De hedendaagsche Godsspraken zijn vastgelegd in een boek, getiteld: „Leer en Verbonden", een werk „bevattende de openbaringen aan den Profeet Joseph Smith Jr. voor de opbouw van het Koninkrijk Gods in de Laatste Dagen". Deze openbaringen (verdeeld in 133 afdeelingen of hoofdstukken) worden voorafgegaan door een zevental „Lezingen over Geloof" en gevolgd door een afdeeling „betreffende Landsregeeringen en Wetten in het Algemeen", een hoofdstuk, getiteld: „De Marteldood van Joseph Smith den Profeet en zijn broeder Hyrum (135), het „Woord en de Wil des Heeren, gegeven door President Brigham Young, in de winterkwartieren van het Kamp Israëls, Omaha, Westelijke oever der Missouri-rivier, nabij Council Bluffs, 14 Januari 1847

(136) en een Officiële Verklaring van President Wilford Woodruff (afschaffing van den veelvoud-echt).

Dan is er nog een standaardwerk: De Paarl van Groote Waarde, bevattende: 1. Het Boek van Mozes (de Visioenen van Mozes, aan Joseph den Ziener geopenbaard in 1830); 2. Het Boek van Abraham: „een vertaling van eenige oude verslagen, die ons geworden zijn uit de catacomben van Egypte; de geschriften van Abraham, terwijl hij in Egypte was, het Boek van Abraham genoemd, door hemzelve geschreven op papyrus”; 3. Geschriften van Joseph Smith.

Dat maakt dus vier standaardboeken: 1. De Bijbel, 2. Het Boek van Mormon, 3. Leer en Verbonden, 4. De Paarl van Groote Waarde. En zoolang de hemelen licht willen uitgieten, „zoolang zal het Woord Gods toenemen. „Want Ik gebied allen menschen, zoowel in het Oosten als in het Westen, zoowel in het Noorden als in het Zuiden, en op de eilanden der zee, dat zij de woorden zullen schrijven, welke Ik tot hen spreek; want uit de boeken, welke geschreven zullen worden, zal Ik de wereld oordeelen een iegelijk mensch naar zijne werken, naar datgene wat geschreven is.” (Boek van Mormon, 2 Nephi 30: 11).

Enkele keurverzen uit de Leer en Verbonden volgen:

„De heerlijkheid Gods is intelligentie.” (93: 36.)

„Welk beginsel van intelligentie wij ook in dit leven bereiken, het zal met ons in de opstanding voortkomen (130: 18).

„Er is een wet, onherroepelijk vastgesteld in den hemel voor de grondlegging der wereld, waarop alle zegeningen stenen; en wanneer wij eenigen zegen van God ontvangen, is het door gehoorzaamheid aan die wet waarop de zegen steunt”. (130: 21.)

En uit de „Paarl”:

„Dit is Gods werk en Zijne glorie: de onsterfelijkheid en het eeuwige leven van den mensch teweeg te brengen”. (Boek van Mozes 1: 39.)

„De Heere nu had aan mij, Abraham, getoond de intelligenties, die georganiseerd waren eer de wereld was; en onder al dezen waren er velen van de edelen en grooten.

„En God zag deze zielen, dat zij goed waren, en Hij stond in hun midden, en Hij zeide: Dezen zal ik tot mijne regeerders maken; want Hij stond onder degenen die geesten waren, en Hij zag dat zij goed waren; en Hij zeide tot mij: Abraham, gij zijt één hunner; gij werdt gekozen vóór gij geboren waart.

„En er stond één in hun midden, die aan God gelijk was, en Hij zeide tot degenen die bij Hem waren: Wij zullen nederdalen, want er is aldaar ruimte, en wij zullen van deze bouwstoffen nemen, en wij zullen eene aarde maken waarop dezen kunnen wonen;

„En wij zullen hen hiermede beproeven, om te zien of zij alles willen doen, wat ook de Heere hun God hun zal gebieden;

„En aan hen die hun eersten staat behouden, zal toegevoegd worden; en zij die hun eersten staat niet behouden, zullen geen glorie hebben in hetzelfde rijk als degenen die hun eersten staat behouden; en zij die hun tweeden staat behouden, zullen glorie toegevoegd krijgen op hunne hoofden voor eeuwig en altoos.” (Abraham 3: 22-26.)

(Wordt vervolgd.)

Ontslagen.

Ouderling Chas. O. Carstensen is eervol uit zijn werkzaamheden hier in Nederland ontslagen. Gedurende zijn verblijf hier in dit land is hij werkzaam geweest in Utrecht, Apeldoorn, Rotterdam, Harlingen, Leiden en Delft.

Kennisgeving.

De Groningsche Conferentie zal plaats vinden op Zondag 18 October.

Ochtend- en avondvergaderingen zullen gehouden worden in het „Concerthuis” in de Poelenstraat 30.

De morgenvergadering zal om 10 uur aanvangen en des avonds om 7 uur.

Een vergadering voor de leden zal om 2 uur 's middags gehouden worden op het Schuitendiep 28.

Op Zaterdag 17 October om 2 uur, zendelingenvergadering.

Ook zal op Vrijdag 16 October een speciale meeting te Sneek gehouden worden. Vergadering zal plaats vinden in het gebouw „Amicitia” om 8 uur 's avonds.

Alle belanghebbenden zijn uitgenoodigd. Zegt het voort!!

Afscheidsgroet.

Als laatste poging zal ik trachten mijn vele vrienden een afscheidsgroet toe te roepen, met wie ik niet in de gelegenheid ben gesteld een persoonlijk afscheid te nemen. Nogmaals schenk ik u mijn uitersten dank voor de vele dingen aan mij gedaan, ook voor de vriendschap en de ondervindingen. Wanneer gij deze weinige woorden ontvangt, zal ik ongetwijfeld dichter bij mijn ouderlijk tehuis zijn, dan toen ik deze woorden schreef. Met blijdschap zie ik uit naar het oogenblik dat ik mijn ouders en vrienden zal ontmoeten.

Mijn innigste wensch en bede is, dat Gode u moge zegenen met een getuigenis van het Evangelie, opdat we allen standvastig mogen blijven.

Uw broeder in het Evangelie,
CHAS. O. CARSTENSEN.

INHOUD.

Het vinden van het Boek van Abraham. blz. 293 De Kerk gereed een nieuwe Zending te openen in Zuid-Amerika „ 300		Toen duisternis de aarde bedekte blz. 301 Het ware Mormonisme . . . „ 304 Ontslagen „ 308 Kennisgeving. „ 308 Afscheidsgroet „ 308
---	--	---